



V

Velatický
zpravodaj

2/2017

V

Velatický zpravodaj

Vydává: Obec Velatice

IČO: 488364, ev. č. MK ČR E 10217

Kontakt: OÚ Velatice, Velatice 92,

tel.: 544 250 313

www.velatice.cz

Náměty a příspěvky posílejte na:

starosta@velatice.cz

Uzávěrka příštího čísla 27. 8. 2017

REDAKCE 2/2017

Texty

Jan Grolich

Antonín Neveselý

Jaromír Poláček

Anna Neuerová 9.A

Ondřej Neveselý, 5.B

Lenka Marková

Veronika Košinová

Petr Maincl

Veronika Sedláková

Marcela Ulrichová

Zita Strejčková

Zdeněk Severa

Textová korektura

Veronika Košinová

Komix

Max

Design, DTP

Tobiáš Grolich

Ilustrace

Jan Gruml

2/2017 OBSAH

Slovo úvodem / 4

Informujeme / 5

Glosa místostarosty / **Mám to tady rád / 6**

Velas pictus / 7

Za námi / před námi / 8

Téma / **Občanské projekty / 13**

Boříč mýtů / 19

Rozhovor / **Velký kuchař z malé vesnice / 20**

Sport / 28

Kultura / 30

Hasiči / 34

Dětský koutek / 37

Život seniorů / **Jarní zprávy z klubu důchodců / 38**

Zprávy z farnosti / 41

Listování kronikou / **Otevření mateřské školy / 42**

Společenská kronika / 44

Velatická štafeta / 45



Milí čtenáři

Mgr. Jan Grolich
starosta obce

D

ržíte v rukou už druhý zpravodaj v novém provedení. Jsem velmi rád, že se první zpravodaj setkal s poměrně velkým úspěchem a reakce na něj byly v podstatě jen pozitivní. Zpravodaje jsme nechali vytisknout více kusů, ale doslova nám zmizel pod rukama. Měli jsme dokonce problém dohledat výtisky, které bychom mohli poslat jako doložení propagace některých dotovaných projektů. V tomto čísle jsme se zaměřili hlavně na vysvětlení a prezentaci „občanských projektů“. Myslíme si, že je velmi dobré ukázat práci lidí, kteří se zaslouhují o aktivní dění v obci. Takové činnosti si zaslouží nejen naši finanční podporu, ale také naši pozornost a pochvalu. Ve zpravodaji se často uvádějí problémy a jejich řešení, případně se vás snažíme informovat, co jak funguje a jak se které projekty vyvíjí, abyste byli v obraze. Je ale dobré také sdělit dobré zprávy

a informovat vás o věcech, které se podařily a obec na nich až takovou zásluhu nemá. Zásluhu na nich mají aktivní občané a místní organizace. Snad vám toto číslo zpravodaje otevře oči a dokážete se dívat na drobné věci, které bereme jako samozřejmost, trochu jinýma očima. Uvidíte za každou aktivitou v obci člověka, který musel věnovat svůj čas pro to, aby se ve Velaticích něco dělo. Abyste vy nebo vaše děti měli kam jít za zábavou. Aby se něco opravilo nebo vylepšilo. ♦

„Přeji Vám příjemné čtení.“

Změna systému odpadů

Sběr plastů pomocí pytlů jste již všichni zaznamenali a jsme rádi, že jste se do něj aktivně zapojili. V březnu bylo svezeno cca 130 pytlů, v dubnu cca 160 pytlů a v květnu dokonce 204 pytlů. Od května jsme díky kódům schopni sledovat přesný počet pytlů, včetně počtu v jednotlivých domácnostech. Prosíme, abyste žluté pytle používali pouze na svoz plastu. Nevyhazujte v nich plast do kontejnerů ani je nepoužívejte na komunální odpad. Všechny žluté pytle jsou zaplacené předem. Každé jiné využití nebo nevyužití tohoto pytle znamená vyhozené peníze. Okódované byly také popelnice, protože od června budeme svozové firmě platit pouze za svezené popelnice. Tímto způsobem bychom měli ušetřit. Vytřídí se podstatně více plastu a komunálního odpadu do popelnic je méně. Není tedy potřeba vyvážet popelnici každých 14 dní. Prosíme proto, abyste popelnici k vývozu přistavili opravdu jen tehdy, pokud bude plná. Pokud máte popelnici pořád před domem, doporučujeme na popelnici

dát v den svozu kus papíru s nápisem, například „NEVYVÁŽET“. Kvůli změně systému už nebude možné k popelnici dávat pytle s dalším odpadem – pokud vám popelnice nestačí, pořídte si další. Samozřejmě vám ji také okódujeme – vyvážet se budou pouze okódované popelnice. Do konce roku budeme změnu systému sledovat. Pokud se na této změně ušetří, upravíme poplatek za svoz odpadu. Jestli se ukáže, že lépe třídící domácnosti znamenají větší úsporu, budeme se snažit tyto domácnosti zvýhodnit. Přesný systém budeme schopni nastavit a vysvětlit až po několika měsících sledování. Podstatné však je, že nejde jen o peníze, ale hlavně o životní prostředí. ♦

Mobilní signál v obci

V posledních měsících se v obci zhoršil mobilní signál operátorů T-Mobile a Telefonica O2. Stále častěji si na tento stav stěžujete. Nejhorší je situace v Zaosadí a v dalších místech, která jsou v zákrytu. Je to tím, že bylo odstraněno vybavení těchto operátorů z velatického stožáru a toto vybavení má být nahrazeno anténami na sokolovně.

Bohužel správce tohoto vybavení to staré odstranil dříve, než zbudoval nové. Je možné, že nás tímto krokem chce dostat pod tlak, abychom co nejdříve schválili umístění antén na sokolovně. Ze strany obce je však potřeba tento záměr řádně posoudit a dohodnout konkrétní podmínky. Nejde o žádné malé antény, ale o zařízení, které bude muset být ukotveno do konstrukce střechy, musí k němu být zajištěn přístup a podobně. Chceme také, aby bylo jasné, že pokud povolíme antény na sokolovně, bude možné odstranit stožár z nové zástavby. Jedná se tedy o poměrně složité rozhodování, při kterém se nechceme nechat zahnat do kouta. Na posledním zastupitelstvu jsme se dohodli, že s výstavbou na sokolovně budeme souhlasit, ale ještě chvíli bude trvat, než se dohodneme na konkrétních podmínkách. Pro motivaci k rychlému jednání ze strany správce zařízení mobilních operátorů bude jen dobře, když svoje problémy se signálem nahlásíte na jejich linku nebo pošlete oznámení přes web vašeho mobilního operátora. Než se vše vyřeší, prosíme o trpělivost. ♦



Mám to tady rád

T Petr Maincl

Názor na život a bydlení na vesnici má snad každý z nás. Který převažuje? Ten pozitivní nebo ten negativní? Chceme-li to posoudit, musíme to nejdříve zažít. Říká se, že člověk by měl v životě zkusit všechno. Jedině tak může říct, co je, či není lepší. Doba se velmi rychle mění a s ní se nepochybně mění také nároky na životní prostředí, úroveň bydlení, služeb i občanské vybavenosti. Na otázku, zda se tady žije dobře, si musí odpovědět každý sám. Já jsem si již odpověděl.

Ve Velaticích bydlím se svojí rodinou již více než osm let. A jsem velmi rád, že jsem se pro tuto obec rozhodl již při výběru stavebního pozemku před mnoha lety. Jsem rád a šťastný za to, co mi život v této obci dal a stále dává. Ačkoliv nebyly všechny věci od počátku podle mého gusta, život jsem si zde velmi oblíbil. Ale něco jsem přeci jenom změnit chtěl. Možná proto jsem se i více veřejně angažoval. Věnoval jsem hodně času věcem, které jiní přecházeli bez povšimnutí a dnes je již berou jako samozřejmost. Nechci být konkrétní, ale těch věcí kolem, co se změnilo, bylo opravdu hodně. A jsem za tyto změny rád.

Proč tohle všechno zmiňuji? Protože mám někdy pocit, že mezi lidmi nepanuje příliš dobrá nálada. Negativní informace, které se staly součástí našeho života, nás čekají téměř na každém kroku. Ne vlastní vinou jsme se stali nedílnou součástí špatného a negativního vlivu médií. Možná i právě proto občas slyším, že tamto je špatně, tamto mělo být jinak, a že se tady vlastně nic neděje, a když se něco děje, tak to není ono a bývalo to lepší atd. Respektuji to, protože každý člověk má na svůj názor bezesporu nárok.

Za těch pár let, po které zde bydlím, jsem se setkal s mnoha milými a příjemnými lidmi, kteří nedělají věci jen pro sebe. Dělají je pro širokou veřejnost. Nečekají, že je bude někdo plácát po ramenu a veřejně jim za jejich odvedenou práci bude děkovat. Dělají to dobrovolně a také jen proto, že chtějí. Chtějí, aby se tady něco dělo, aby si měly děti kde hrát a sportovat. Chtějí, aby se lidé mohli setkávat a mluvit spolu o běžných věcech, které k životu patří. Chtějí zapomenout na každodenní stres a negativní informace. Chtějí se prostě bavit. A chtějí se bavit tam, kde zrovna žijí.

A to je další důvod, proč to mám ve Velaticích opravdu velmi rád. V průběhu roku se zde koná mnoho kulturních, společenských a sportovních akcí. Nechci je zmiňovat, ale je jich skutečně hodně a domnívám se, že všechny stojí opravdu za to. A to jsou právě ty akce, které někdo dobrovolně zorganizoval a jejich přípravě věnoval mnoho času a úsilí. A jak jsem již zmiňoval, těmto lidem není třeba děkovat. Stačí prostě vzít rodinu, přijít a příjemně strávit čas s lidmi, které ještě možná ani neznáte. ♦



Dokončení obytných zón

Na vjezdech do ulic Lány a Zahrádky byly vybudovány nízké přejezdy a umístěny značky obytných zón. Byla tak dokončena velká obytná zóna, kterou tvoří tyto ulice dohromady s novou zástavbou. Prosíme tedy o respektování základních pravidel: parkování pouze na vyznačených místech a maximální rychlost 20 km/h.

Vybavení rodinného centra

Podařilo se nám získat dotaci od Jihomoravského kraje na vybavení rodinného centra ve výši 38.000,- Kč. Pořídili jsme tedy ozvučení, židle a do kavárny byl již před časem pořízen kávovar. Zakoupili jsme také rámy na obrazy a ve výrobě jsou regály do skladů rodinného centra a kavárny.

Otevření kavárny Lont

Nedělní kavárnu, kterou jsme nazvali Lont, se nám podařilo otevřít 23. dubna. Od té doby byla kavárna otevřena každou neděli. Zatím se kavárně daří a bez problémů pokrývá svoje provozní náklady. Budeme rádi, když do naší kavárny také zavítáte.



Oprava starého obecního úřadu

Spodní místnosti bývalého obecního úřadu byly opraveny, aby tyto prostory mohly být nabídnuty k pronájmu. Opravily se hlavně vnitřní omítky, v chodbě byla položena nová dlažba a bývalá knihovna přepážkou rozdělena na dvě místnosti. Byla provedena také nová elektroinstalace.

Pronájem bývalého obecního úřadu

Po opravě byly prostory bývalého obecního úřadu nabídnuty k pronájmu. Sklad v zadní části bývalé knihovny bude využívat místní divadelní spolek jako sklad divadelní techniky. Přední část knihovny byla pronajata paní Remešové, která zde bude mít účetní kancelář. Bývalou místnost referentek OÚ jsme pronajali slečně Lungové, která zde zřídí kosmetiku a kadeřnictví. Celkové nájemné z těchto místností včetně energií bude přes 7.000,- Kč měsíčně.

Vyúčtování daru Nadace ČEZ

V květnu bylo zpracováno a podáno vyúčtování daru od Nadace ČEZ na Oranžové hřiště u obecního úřadu. Vyúčtování podléhá externímu auditu, který proběhl v pořádku. Projekt, který stál celkem 400.000,- Kč a získali jsme na něj dar ve výši 300.000,- Kč, je nyní hotový i formálně.

Svoz papíru

Už dvakrát byl přistaven kontejner na papír u MŠ. V únoru se podařilo nasbírat 1,62 tuny a v dubnu 0,72 tuny papíru. Školka díky tomu získala odměnu 3,276,- Kč. Určitě v tom budeme pokračovat a děkujeme, že jste se do tohoto sběru zapojili. **Kontejner bude opět přistaven 21. června.**

Svoz kovového šrotu

Hasiči na začátku dubna prováděli svoz kovového šrotu. Díky nim se podařilo zpracovat více než 2 tuny kovového odpadu.



Reklamacce na úřadě – koberce

Na několik dnů těsně před uzávěrkou byl paralyzován nový obecní úřad. Měnily se zde totiž koberce, na které vyteklo topení a nešlo je vyčistit. Vše jsme vyřešili v rámci reklamace, ale musel se kompletně vystěhovat nábytek, vyměnit koberce a vše stěhovat zpět. Zabralo to několik dní, ale teď už u nás bude čisto.

Vítání občánků

V květnu jsme přivítali sedm nových občánků z osmi pozvaných dětí. Poprvé se vítání konalo v rodinném centru a událost proto byla o to příjemnější. Díky tomu, že se chvíli před touto akcí narodily další dvě miminka a na cestě by měla být další, budeme letos vítat občánky asi i na podzim.



Změna územního plánu č. 1

Pořád čekáme na finalizaci dokumentace pro veřejné projednání. Všechny naše připomínky už byly zapracované, ale úředníci z Městského úřadu Šlapanice našli projektantům v dokumentaci chyby. Snažíme se, aby se dokumentace co nejdříve opravila a změna územního plánu mohla být veřejně projednána a následně schválena.

Rekonstrukce kříže v polích

Dotaci od Jihomoravského kraje jsme dostali. Pustíme se tedy do rekonstrukce kříže v polích u Podolí. Hlavně ho přemístíme k polní cestě, aby byl přístupný.

Projekt mikroregionu

I Mikroregion Rokatnice byl úspěšný a získal od Jihomoravského kraje dotaci. Projekt zahrnuje pořízení nových cedulí při vjezdech do obce a pořízení mobiliáře (do Velatic 4 odpadkové koše, 2 lavičky a stojan na kola). Dále se v rámci projektu bude pořizovat studie na opravu hřbitova v Pozořicích, která se Velatic věčně ani finančně netýká.

Dotace na kompostéry

Máme už připravenou žádost o dotaci na kompostéry a štěpkovač. Plánujeme pořídit celkem 200 kompostérů o objemu cca 1m³. Štěpkovač nebude malý domácí strojek, ale solidní stroj, který by měl zvládnout štěpkovat i větší větve. Celkové náklady budou přes 600.000,- Kč a dotace by měla být poskytnuta ve výši 85%. Nákup kompostérů proběhne až po schválení žádosti, což by mělo být asi v listopadu letošního roku.

Dotace na popelnice na plast

Na podzim by měla být vyhlášena výzva i na pořízení popelnic na plast. I tuto žádost bychom chtěli podat, protože o popelnice místo pytlů máme zájem. Pokud budeme úspěšní, popelnice by se pořizovaly na jaře 2018. Popelnice nebudou povinné – pro zájemce bude stále možnost sbírat plasty do pytlů.

„Kříž přemístíme k polní cestě, aby byl přístupný.“

Projekt na obecní byty

Jak už jsme informovali dříve, připravujeme projekt na obecní byty. Už se nám pomalu rýsuje podoba budovy, ve které bude pět menších bytů a komerční prostory k pronájmu. Budova bude stát v prostorách za dnešní budovou bývalé váhy, která bude zbourána.



Podzimní koncert

Připravujeme také podzimní koncert, na který se nám podařilo zajistit opravdu vzácného hosta. Bude jím Vladimír Mišík se skupinou ETC. Věříme, že tímto mnoho z vás potěšíme a budeme rádi, když pozvete kohokoli, kdo by o koncert mohl mít zájem.



OBČANSKÉ PROJEKTY



Nejcennější akce v obci jsou ty, které zorganizují sami občané.

Nejlépe vědí, co potřebují, co chtějí, co je baví, co jim pomůže. Rádi tyto aktivity podporujeme, a proto vám přiblížíme, jak fungují tzv. „občanské projekty“ ve Velaticích.

Ⓓ Jan Grolich Ⓘ Jan Gruml

Když jsme na podzim roku 2014 zahajovali druhé volební období, chtěli jsme občany motivovat k tomu, aby pro obec něco udělali. Byli jsme přesvědčeni, že pokud akci nebo projekt realizují sami občané, více si ho váží a hlavně každý člověk může přinést zajímavý nápad, na který bychom nepřišli. Dohodli jsme se tedy, že umožníme finanční podporu projektů, které vymyslí a zrealizují aktivní občané nebo místní organizace. Nechtěli jsme nic formálně složitého, proto se může o finanční podporu přihlásit kdokoli v podstatě s jakýmkoli záměrem, který bude ve prospěch veřejnosti. My už vymyslíme, jak to formálně a účetně zařídit, aby obec projekt mohla finančně podpořit. Organizacím s IČO můžeme dát peníze jako dotaci. Když je potřeba něco nakoupit, může to koupit obec a dát do užívání žadateli. Obec také někdy nakoupí materiál, který potom realizátoři projektu zpracují. Cesta se vždy najde. Chtěli jsme také určit nějaký finanční limit, který pro tyto projekty uvolníme. Řekli jsme si tedy, že na tyto projekty uvolníme alespoň 60.000,- Kč, což představuje 1 % z ročních daňových příjmů obce. Stanovili jsme, že na jeden projekt je možné žádat maximální částku 20.000,- Kč, aby peníze vyšly alespoň na tři projekty. Na jaře tedy vždy vyhlásíme výzvu, aby si zájemci mohli projekty připravit a přihlásit se. Dáme jim na to přibližně měsíc a snažíme se o tom všechny informovat, aby příležitost dostal opravdu každý. O tom, že se tento nápad uchytí, se můžete přesvědčit v následujícím přehledu, ve kterém uvádíme, které projekty jsme podpořili, případně nepodpořili, a proč.



2015

V prvním roce se přihlásily pouze tradičně aktivní organizace: sokolové, hasiči a divadlo. Díky tomu, že bylo podáno málo projektů, mohli jsme podpořit dokonce dva projekty sokolů. Vzhledem k tomu, že jeden z nich byl na opravu spodního hřiště, vyhověli jsme rádi. Takový projekt bychom podpořili i bez „občanských projektů“. V dalším projektu sokolové pořídili vybavení pro malé florbalisty a roztleskávačky. Hasiči z projektu pořídili trička pro děti, se kterými začínali pracovat, a také pro hasiče jako organizátory různých akcí. Divadlo v tomto roce slavilo výročí 10 let od svého založení a z příspěvku pořádalo LAS VELAS FEST a pozvalo do Velatic i komiky z Na stojáka.

2016

Hned druhý rok se přihlásilo více projektů, než za plánovaných 60.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že se jednalo o samé zajímavé projekty, rozhodli jsme se podpořit všechny. Nejdříve jsme váhali, kolik přispět sokolům na oslavy výročí 120 let od jejich založení, ale vzhledem k tomu, že se nakonec nerealizoval projekt na úpravu prostranství parkoviště u KD, podpořili jsme i tuto akci v plné výši. Sokolové měli ještě jeden projekt, kde se opět věnovali dětem a mládeži. Hasiči vyrobili a vybavili krásné hasičské auto pro děti. Klub důchodců si pořídil vybavení na hru boccia. Dokonce se poprvé přihlásila i skupinka občanů, kteří chtěli opravit interiér kapličky. Zhostili se toho výborně a kapličku opravili za dokonce nižší částku, než se kterou se původně počítalo.

2017

Letošní rok byl s žádostmi největší

přetlak a poprvé jsme nemohli vyhovět všem žádostem. Dvě žádosti jsme se rozhodli finančně nepodpořit, protože se jednalo spíše o soukromé projekty bez přispění k veřejnému životu v obci. Jedním bylo zřízení přístupové cesty zahradám z Horního Zaosadí, druhým zřízení vermikompostárny. Kompostárna mohla přispět k likvidaci obecního bioodpadu, což bychom uvítali, nepřišlo nám ale vhodné umístění blízko zástavby, a proto jsme nabízeli místo finanční podpory možnost zřízení kompostárny v areálu bývalého JZD na obecních pozemcích. Tři projekty jsme se rozhodli podpořit nižší částkou. První byly výtvarné dílny, kdy svou původní žádost paní Ulrichová upravila tak, že bude dělat 4 akce do roka s nižšími náklady, proto celkem stačilo 6.000,- Kč. Maminky z rodinného centra chtěly obnovit písek v pískovišti, pořídít na něj plachtu a vybavení do centra. Písek do pískoviště jsme dodali sami, plachtu díky minulým zkušenostem pořizovat nechceme a na vybavení přispějeme částkou 5.000,- . Dalších 5.000,- jsme již na vybavení letos přispěli, navíc jsme nakoupili koberce a zajišťujeme regály do skladu centra. Poslední projekt byl klubu důchodců, kdy jsme rozhodli podpořit taneční zábavu, ale ne pořízení dalších sad kuželek, protože klub už kuželky má a jednalo se pouze o nákup kuželek, které jsou vhodnější do interiéru. Ostatní projekty chceme podpořit v plné míře. Je to práce s mládeží a dětmi v Sokole. Dále podzimní kino, které chce realizovat divadlo DŽO. Hasiči budou pořizovat uniformy pro malé děti a chtějí opravit prostory „magazínu“ na nádvoří KD. Stárci se pak přihlásili s projektem na pořízení jednotných džbánek pro stárky a několika pánských kordulí, aby se

nemusely půjčovat a byly také jednotné.

A pak že to nejde...

Je jasně vidět, že za celkem málo peněz se dá udělat hodně, pokud se někdo aktivní chytí dobrého nápadu. Ještě jsme neslyšeli, že by v jiných obcích měli podobný systém podpory občanů. O to víc jsme rádi, že ho máme. Chceme jít příkladem. Potěší nás, pokud vás tento článek a uvedené projekty inspirují k vlastnímu nápadu. Každý rok jsme se snažili pokrýt žádosti v co největší míře, abychom nenechali usnout žádný dobrý nápad, který obci pomůže nebo zpestří život nás všech.

Pokud máte jakýkoli nápad a váháte, jestli

zaslouží podporu, zeptejte se starosty nebo kteréhokoli zastupitele. Každému dobrému nápadu jsme připraveni pomoci.

Děkujeme!

To nejdůležitější na závěr. Nebylo by o čem psát tento článek, kdyby ve Velaticích nebyli lidé, kteří jsou ochotní něco pro naši vesnici udělat. Nejen, že mají nápady, co udělat, ale také to udělají. Ani u jednoho projektu není možné říct, že by „to dělali sami pro sebe“. Každý projekt v něčem pomohl, něco zlepšil, něco obci přinesl. Za tyto aktivity děkujeme všem, co je realizují a obětují svůj čas pro nás všechny. Právě takto strávený čas je pro obec ten nejvzácnější. Děkujeme.

Přehled projektů

2015	Žadatel	Projekt	Celkové náklady	Požadovaná dotace	Schváleno
	TJ Sokol Velatice	Sport - děti, mládež	17 340 Kč	17 340 Kč	17 340 Kč
	TJ Sokol Velatice	Povrch spodního hřiště	20 000 Kč	20 000 Kč	20 000 Kč
	DŽO	Akce k výročí 10 let	130 000 Kč	15 000 Kč	15 000 Kč
	SDH Velatice	Trička pro děti a pořadatele	8 000 Kč	7 000 Kč	7 000 Kč
	Celkem		175 340 Kč	59 340 Kč	59 340 Kč
2016					
	TJ Sokol Velatice	Sport - děti a mládež	28 700 Kč	20 000 Kč	20 000 Kč
	TJ Sokol Velatice	Oslavy 120 let výročí	20 000 Kč	20 000 Kč	20 000 Kč
	SDH Velatice	Dětské hasičské auto + vybavení	20 000 Kč	12 000 Kč	12 000 Kč
	Klub důchodců	Boccia	8 200 Kč	8 200 Kč	8 200 Kč
	Severová a kol.	Oprava interiéru kapličky	18 000 Kč	15 000 Kč	15 000 Kč
	R. Ulrich	Mobilniář u parkoviště u KD	28 000 Kč	20 000 Kč	0 Kč
	Celkem		122 900 Kč	95 200 Kč	75 200 Kč
2017					
	Niezgodová, Bajer	Vybavení RC a obnova pískoviště	10 000 Kč	10 000 Kč	5 000 Kč
	Martin Koudelka	Vermi kompostárna	77 000 Kč	19 000 Kč	0 Kč
	Stárci	Kroje - kordule a džbánky	12 000 Kč	10 000 Kč	10 000 Kč
	Trtílek	Úprava cesty	15 000 Kč	15 000 Kč	0 Kč
	DŽO	Podzimní kino	6 350 Kč	6 000 Kč	6 000 Kč
	SDH Velatice	Dětské uniformy	5 000 Kč	5 000 Kč	5 000 Kč
	SDH Velatice	Oprava výčepu	15 000 Kč	15 000 Kč	15 000 Kč
	TJ Sokol Velatice	Děti a mládež	20 000 Kč	20 000 Kč	20 000 Kč
	Marcela Ulrichová	Výtvarné dílny	19 600 Kč	19 600 Kč	6 000 Kč
	Klub důchodců	Kuželky, kapela	21 000 Kč	21 000 Kč	4 000 Kč
	Celkem		200 950 Kč	140 600 Kč	71 000 Kč

Názory občanů

Květa Šmerdová

„Já do toho tak úplně nevidím, ale líbí se mi to. Když se dělá něco pro Velatice, tak jsem rozhodně pro to, aby se podobné projekty realizovaly. Jen ať se občané zapojí.“

Aleš Ondráček

„Osobně si myslím, že tyto dotace na občanské projekty mohou naší obci pouze prospět. Není vůbec na škodu podpořit chod některých organizací, jako je klub důchodců, či přispět našim stárkům například na kroje. Tím, že si o příspěvky může žádat prakticky kdokoli, se dají potenciálně řešit i problémy, kterých by si třeba samotné vedení obce vůbec nemuselo všimnout.“

Lucie Poláčková

„Já si myslím, že je dobré, že díky občanským projektům se může leccos opravit, zvelebit, přispět organizacím, ať už hasičům, roztleskávačkám nebo Sokolu. Myslím si, že peněz by více být nemuselo, částka je dostatečná a když obec přispěje tím, co má vyhrazeno, je to skvělé. Alespoň se vyberou jen ty nejlepší projekty.“

Pohled zastupitele

Marek Neveselý

Sousedka se mě ptala, jakým způsobem by mohla v obci něco zlepšit. Něco, co by sloužilo i ostatním, a ne jenom jednotlivci nebo nějaké zájmové nebo účelové skupině. Kus něčeho opravit nebo vylepšit...

Nebo. Děti se mě ptaly, jak si postavit klubovnu a zároveň nemuset žádat podpory nadpřirozených bytostí.

Nebo. „Chtěl bych na návsi postavit vodní hodiny

a měly by vypadat takto. Šlo by to?“

Tyto fiktivní dotazy mne s nadsázkou napadly, když jsem o „občanských projektech“ přemýšlel. Občanské projekty jsou cesta, jak na to, jak se zapojit, když zrovna nejsem v zastupitelstvu ani v nějaké zájmové organizaci, ale v obci se mi líbí a mám nějaký nápad.

Zní to totiž jinak než: „Hej, starosto, tohle by se mělo

opravit nebo vylepšit!“ „Hm, a kdo to udělá?“... Občanské projekty jsou zde již třetím rokem. Přestože je z počátku využívaly zájmové organizace, nemyslím si, že by toto bylo jejich pravým účelem. Tato sdružení si většinou umí prostředky opatřit i jinak, a v tomto je zastupitelstvo snad štedré.

Věřím, že jsou mezi námi občané, a mohou to být i děti (aby nemusely číst Zjevný pergamen),

s takovými nápady, které mohou občerstvit naši obec, mysl, či oko. Právě pro takové lidi a myšlenky jsou tu občanské projekty. Pokud se sami občané chtějí podílet na něčem prospěšném, tak jim bude

záležet i na výsledku, a budou za to cítit i odpovědnost. A to je, myslím, ten největší smysl, proč právě takové projekty od jednotlivců podporovat.



Boříč mýtů

Mýtus:

Máme málo vody – nesmíme zalévat zahradu.

Pravda:

Naše zdroje pitné vody jsou zatím naštěstí dostatečně vydatné. Není tedy potřeba se bát, že máme vody málo. Obecně ale platí, že poslední roky jsou velká sucha, a je tedy potřeba s pitnou vodou šetřit. Máme také nevyužívaný vodní zdroj – studnu u čerpací stanice, kterou jsme odstavili, protože je zde pořád o něco málo zvýšené množství dusičnanů. Na zalévání nebo do bazénů je tato voda vhodná bez problémů. Pokud byste chtěli načerpat nějakou zásobu této vody na zalévání a podobně, kontaktujte starostu.



VELKÝ KUCHAR

Z MALÉ VESNICE

Ve dvaceti letech odjel do Anglie a deset let sbíral kuchařské zkušenosti. Nyní působí jako executive chef v restaurantu Palazzo hotelu Barceló Brno Palace. Vyrazit za zkušenostmi do zahraničí doporučuje všem mladým lidem.

T Veronika Košinová

Co se ti líbilo nebo co tě lákalo na vaření, že ses rozhodl stát se kuchařem?

Kromě toho, že jsem chtěl být kosmonautem nebo popelářem jako každý, tak odmala, zhruba od desíti let už jsem chtěl být kuchařem a hrozně mě to bavilo. I doma se mi líbilo různě v rámci možností experimentovat, pracovat se surovinami, pěstovat na zahrádce různé věci a pak je používat. A vždycky mě bavilo, když někomu jídlo chutnalo a pochválil mi to. To mě baví samozřejmě do dneška.

Kam směřovaly tvoje první kroky po škole?

Když jsem se vyučil, tak jsem začal

pracovat o prázdninách pro cestovní kancelář jako kuchař. Pak jsem šel ještě na dvouletý maturitní obor, abych dostudoval a měl maturitu a vždycky o prázdninách jsem pracoval pro tu cestovní kancelář. Vařil jsem pro turisty různě po Evropě a částečně i po Asii.

Jak ses dostal k práci v zahraničí?

Hrozně mě bavilo vařit právě pro tu cestovní kancelář a v mladické naivitě jsem si myslel, že takhle budu cestovat a vařit třeba dalších pět let. Ale po maturitě jsem si uvědomil, že se tomu musím začít bud' věnovat naplno, ale bylo to složité. Je to hodně sezónní záležitost a mimo sezónu se redukuje počet zaměstnanců, anebo si musím najít nějakou normální práci. Našel jsem si práci tady v České republice na cementárně v Mokrém. Znovu se tu otevřela celá kuchyň a došlo tam k takovému znovuzrození místní závodní kuchyně. Bavilo mě to tam, protože cementárnu vedla zahraniční firma, snažili jsme se vařit, jak nejlépe jsme uměli. Lidi tam chodili a byli spokojeni. Vzpomínám na to v dobrém, protože mi každá práce dala možnost odnést si nějaké zkušenosti. Asi po roce jsem cítil, že bych chtěl zkusit něco jiného. Moje maminka se mě zeptala, jestli bych nechtěl zkusit něco v zahraničí. Upřímně mě to lákalo, nevěděl jsem v podstatě nic, ale začal jsem se o tu možnost zajímat. Podal jsem výpověď a odjel do Anglie. To bylo někdy v roce 1999 a byl jsem tam potom přesně deset let.

Kde jsi všude v Anglii vařil?

V Anglii jsem vařil v Oxfordu, v Londýně a ve Skotsku, ale to ještě v rámci práce pro cestovní kancelář. Strašně se mi tam

líbilo, celá země mě oslovila, líbilo se mi i to pověstné počasí. V Londýně je hodně betonu a bývá tam v létě velké horko, takže když jednou za čas sprchne, tak je to dobré. Protože tak často prší, je tam hodně zeleně, krásné zelené trávníky v parcích a lidé je hezky udržují. Mě nikdy nenapadlo, že bych se mohl podívat do Londýna, protože jsem vyrůstal v době, kdy jsme nemohli takhle cestovat. Takže když se to povedlo, hrozně jsem si toho považoval. Vůbec jsem nepočítal s tím, že bych to vzdal a odjel za měsíc domů, když se objevil nějaký problém.

Co se týká pracovních míst, těch bylo asi deset. Poslední byl královský privátní klub Royal Automobile Club, do kterého chodila speciální klientela, královská rodina a další lordové. Má zhruba deset tisíc členů a dalších deset tisíc je na čekací listině. Je těžké se do něj dostat a moc mě práce tady bavila. Nebyl problém cokoli dát na jídelní lístek, jakékoliv drahé suroviny, například japonské hovězí wagyu, a věděli jsme, že ho prodáme. Královský klub má dva domy, jeden byl blízko dostihového závodiště a když byl hlavní dostih jednou za rok, tak jsme připravovali asi tři tisíce humrů. Výhodou těchto klubů je, že veškeré finanční zisky jdou zpátky do budovy a zaměstnanců. Díky tomu jsem se dostal na různé stáže třeba ve Francii nebo v Itálii.

Jinak stojí za zmínku určitě Smith of Smithfield, čtyřpatrová restaurace v blízkosti největšího trhu s masem v Londýně. Otevřel si ji John Torode a každé patro dělá něco jiného, je tam michelinská restaurace, vinárna, salonky, kavárna. Pak jsem ještě pracoval v klubu, který se jmenuje Groucho a je známý tím, že ho navštěvují celebrity.





②

Měl jsi před odjezdem nějakou jazykovou přípravu?

Učil jsem se anglicky, chodil jsem asi půl roku k rodilému mluvčímu, který zároveň trošku uměl vařit a dokázal mě naučit terminologii vaření. Byl jsem schopný mluvit, měl jsem slovní zásobu, ovládal jsem gramatiku. Byl jsem připravený, nicméně jsem na začátku zažil fázi, kdy jsem třeba úplně nerozuměl všem rodilým mluvčím. Časem si člověk zvykne, začne rozumět a zhruba po půl roce jsem v podstatě mluvil plynule.

Co dalšího ses v Anglii naučil, i nejen co se vaření a mluvení týče?

Odjel jsem tam mladý a musel jsem se postavit na vlastní nohy, smířit se s tím, že se na mě dívali jako na cizince. Je poznat jiná mentalita lidí, jsou tam různé jiné zvyky. Všiml jsem si, že jsou lidé jiní a mají některé úžasné zvyky a jiné úplně

divné, ale to je oboustranné. Musel jsem si taky zvyknout na život ve městě, kde žije ohromné množství lidí. Asi nejvíc mi dalo, že jsem tam měl možnost pracovat i ve velkých týmech a trošku jsem se tam zabýval na amatérské úrovni i psychologii. Můj obor je o motivaci, o umění řídit lidi, aby tým dosáhl toho, čeho má. Můj šéfkuchař to přirovnával k tomu, když Manchester United hraje fotbal. V týmu nemůže být jeden hráč, který to fláká.

Máš nějaký svůj kuchařský vzor?

Můj velký vzor je můj bývalý šéfkuchař z královského privátního klubu, který mě naučil mnoho ohledně vaření a různých technik. Také vzpomínám na to, co by on udělal, jak by řešil problém, když se mi nějaký na pracovišti objeví. Naučil mě, že každý v týmu potřebuje trochu individuální přístup, ale tak, aby to neohrozilo výsledek. Takže můj největší vzor je



③

Howard Bisset.

Určitě jsi měl možnost ochutnat jídla z různých koutů světa a různých kuchyní? Je nějaká země nebo kuchyně, která tě oslovila nejvíce?

Říct jednu kuchyni je z mého pohledu složité. Trend posledních dvaceti let je takový, že dnes se hodně vaří takzvaná moderní evropská kuchyně, kde jsou prvky každé kuchyně, kde šéfkuchař pracoval, pokud se nejedná o vyloženě třeba italskou nebo francouzskou restauraci. Mně osobně se líbí techniky, vliv a suroviny z asijské kuchyně zapojované do evropské kuchyně. Spousta surovin, zelenina, ovoce, koření, která byla dříve neznámá. Když jsem přijel do Anglie, tak jsem poznal bylinky a suroviny, které jsem předtím vůbec neznal. Pracoval jsem také v Itálii, v Římě, a líbí se mi italská kuchyně, protože je jednoduchá a používá čerstvé a velice kvalitní suroviny.

Jaký máš názor na českou kuchyni a gastronomii v České republice?

Česká kuchyně je výborná, pokud je poctivě dělaná. V posledních asi deseti letech hodně dohnala i okolní kuchyně, i když ne postavením jako spíš kvalitou. Nikdy nebude ve světě nikdo vědět o české kuchyni tolik, jako o francouzské, italské nebo čínské kuchyni. Dostává se ale do povědomí a pracuje se na tom, aby kuchaři pracovali poctivě, používali kvalitní suroviny a nepoužívali například dochucovačla, což byl tady dříve standard.

Co nejbizarnějšího jsi měl možnost vařit? Někou zvláštní surovinu nebo celý pokrm, který málokdo z nás vůbec kdy ochutná?

Asi by to byl hmyz, protože se občas stane, že máme klienty, kteří o hmyz mají zájem, ale to se děje zřídka. Hodně lidí má předsudky nejen vůči hmyzu, ale i třeba

vůči mořským plodům, ale není na tom nic špatného, když se umí připravit. A taky ještě mořské prsty, což jsou velice vzácné a drahé mořské plody.

Ve své pozici máš na starosti nejen vaření, ale také vedení týmu. Co se ti na této součásti práce líbí nejvíce a co naopak nejméně?

Starám se prakticky o celý chod restaurace, ať už je to nabírání nových zaměstnanců, jejich motivace, objednávání, vaření, investice, zkrátka všechno. Nejvíc mě baví úplně všechno, protože je to adrenalin mít vše na starosti. Práce nikdy nekončí, baví mě být v zápřahu, ale na druhou stranu je to zároveň asi i to nejsložitější. Jedna z nejsložitějších věcí je najít ty správné zaměstnance, protože v našem oboru je neustále nedostatek lidí.

Máš v takovém zápřahu čas na rodinu?

Snažím se co nejvíc, asi to není úplně ideální z mé strany, ale to je asi spíš otázka na manželku. Já bych se tomu nedokázal věnovat jenom třeba na 90 %. Člověk se musí práci věnovat na 110 %, když chce po podřízených, aby taky pracovali na 110 %. Ale kuchaři jsou zvyklí, že jsou pořád v práci, i na Silvestra a na Vánoce a podobně.

Do Česka ses vrátil z rodinných důvodů? Těšil ses na něco místního, co ti v cizině chybělo?

Hrozně jsem se těšil domů na české pivo, zpátky do Velatic, na venkov obecně. Máme tady krásnou mateřskou školku, je tady klid, jsme blízko Brna. Opravdu jsem se vrátil z rodinných důvodů. Ačkoliv si to možná ne všichni uvědomují, v České republice máme vysokou životní úroveň

a určité standardy, které bereme někdy jako samozřejmé. Ale díky možnosti srovnání jsem poznal, že některé služby nám tady chybí, ale jiné jsou v zahraničí i o mnoho horší.

Manželka je Italka a máte tři děti. Jak se spolu doma bavíte? Jaký jazyk vaše děti ovládají nejlépe?

Je to takový mix všeho. Když je manželka doma sama s dětmi, tak se baví pouze italsky, když jsem doma já, tak se s dětmi bavíme česky. S manželkou mluvíme anglicky, to nám vydrželo z Londýna, protože je to jazyk, kterým se dokážeme nejvíc domluvit. Ale taky jsou termíny, které jsou jenom v češtině, takže od manželky v plynulé italštině zazní „po-o“, že jdou děti ze školy nebo ze školky po obědě. Pro děti odmala byla přirozená italština, nicméně bydlíme v České republice, takže samozřejmě mluví i česky a určitě je to jazyk, který u nich převládne.

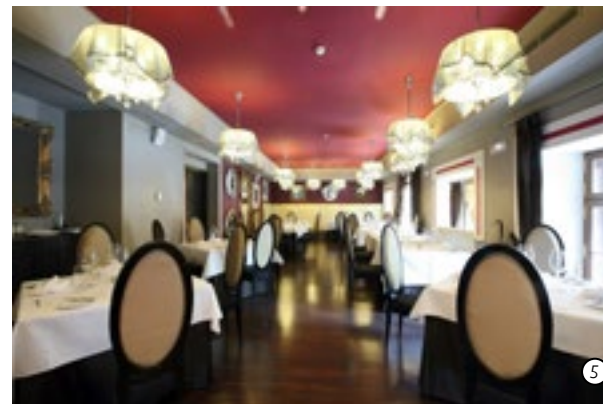
Kdo u vás doma vaří?

Vaří převážně manželka, protože vaří výborně a já si od vaření rád odpočinu. Co máš rád na životě ve Velaticích? Nejlepší je, že je to klidná a pěkná vesnice, která nabízí spoustu zabavení, ať už je to rodinné centrum, různé prolézačky, hřiště. Jsou tu dobré služby, do Brna je to blízko. A pohodové bydlení se všemi lidmi.

Kam si jezdíš nejraději od Velatic odpočinout?

K babičce do Itálie.

Děkuji za rozhovor a doufám, že tvé jídlo brzy ochutnám. ♦



- 1 - hotel Barceló Brno Palace
interiér
- 2 - ukázkové jídlo
- 3 - vaření na Region tour
- 4 - hotel Barceló Brno Palace
- 5 - restaurace Palazzo



Milan Urbánek

Absolvoval Střední odbornou školu potravinářskou a služeb, obor kuchař, a nástavbové studium marketingu a managementu 1999 - 2009 působil v Anglii, restaurace hotelu Royal Oak, Groucho Club, restaurace Smith of Smithfields a královský privátní klub Royal Automobile Club. od 2010 Executive chef restaurace Palazzo v Brně www.palazzorestaurant.cz

ZHODNOCENÍ FLORBALOVÉ SEZÓNY 2016/2017

T Zdeněk Severa



Zdravím všechny příznivce velatického florbalu. Florbalové zápasy jsou již za námi, a tak bych se pokusil o malé zhodnocení. Tato sezóna dopadla velice dobře, když se tedy nebudeme dívat na výsledky. Již všichni víte, že jsme tento rok přihlásili čtyři mužstva, což je zatím rekord. Velký dík patří rodičům, kteří pomáhali s odvozem na mnoho turnajů, také trenérům, kteří se hráčům věnují, a v neposlední řadě také sponzorům, kteří nám přispěli na nové dresy pro mladé hráče.

Předpřípravka

Nejmłodší kategorie, kde se hraje systémem 3+0, odehrála nejvíce turnajů

a také nejvíce zápasů. Celkově bylo v této kategorii 7 týmů, z nichž každý pořádal turnaj, na kterém každý tým hrál se všemi ostatními. Tento systém se mi velice zamlouvá, protože si kluci hodně zahrají. Klasické hřiště je rozděleno na dvě malá, takže turnaj je rychlý a kluci nemusí dlouho čekat. Správné také je, že se nehledí na výsledky, skóre se sice počítá, ale nakonec dostanou všichni stejnou cenu a diplom. Škoda je, že někteří rodiče jsou příliš soutěživí a za každou cenu musí vyhrát. Náš tým se pohyboval tak ve středu, výhry střídaly porážky a porážky zase výhry. Kluky zatím do zápasů nenutíme, proto hrálo celkově šest hráčů, i když na tréninku se jich někdy sejde i patnáct. Pokud

bychom chtěli tuto kategorii hrát i příští rok, je nutné navýšit počet hráčů, protože někteří už příští rok hrát nebudou moct, a tak by nás bylo málo.

Mladší žáci

Dalším novým mužstvem, které jsme přihlásili poprvé, byli mladší žáci. V této kategorii máme hráčů více (kolem deseti). Až na jeden turnaj jsme vždy měli dvě čtverky. Hraje se tedy systémem 4+1, celkově pět turnajů, na každém turnaji hráči odehráli dva zápasy. Oproti předpřípravce je to tedy méně, což je škoda, protože kluci by potřebovali hrát častěji. Tým předváděl výborné výkony, hodně soupeřů dokázali kluci potrápiti. I když kluci skončili poslední, tak přesto dokázali dvakrát vyhrát, a párkrát byl náš tým i lepší, avšak nedokázal proměnit své šance. V brance jsme se mohli spolehnout na výborně chytající brankářku (jedinou dívku v týmu) Katku Strejčkovou. Na to, že se jednalo o první rok, bych chtěl děti pochválit, jak sezónu odehrály.

Dorostenci

V této kategorii již spolu hráči hrají přes čtyři roky. Odehráli spolu už dvě sezóny ve starších žácích. Celkově v sezoně odehráli dvanáct zápasů, v žádném se však nepodařilo zvítězit. Hráči mají problém s velkým hřištěm, nejsou na něj zvyklí, a tak často odpadnou fyzicky. V týmu nemáme také mnoho hráčů (kolem osmi). Proto zvažujeme příští rok, kde budou hrát, možností je také, že doplní mužský tým. V této sezóně jsme přidali tréninky pro mladší kategorie, tak jsme museli odebrat tréninky dorostencům, na hráčích bylo také znát, že trénují méně. I když se nedaří vyhrávat, tak se jedná o dobrou partu.

Muži

Již čtvrtým rokem také hrajeme v mužské kategorii. V této sezóně se týmu moc nedařilo, došlo ke zranění dvou klíčových hráčů, což velice oslabilo tým. Tyto hráče jsme nahrazovali dorostenci, aby získali zkušenosti. Pro tyto kluky to byla dobrá zkušenost, avšak jsou ještě hodně mladí, a tak to bylo v naší hře znát. Celkově jsme získali z deseti zápasů tři body za tři remízy.

Jelikož se jedná o OFL, která není pod florbalovou unií, tuto ligu hraje i spousta hráčů, kteří hrají i florbalovou unií. Mezi hráči je tak veliký rozdíl. Kdyby nebylo dovoleno hrát obě ligy zároveň, tak kategorií můžu nehraje skoro žádný tým. Výhodou naopak může být, že si slabší týmy můžou zahrát proti špičkovým hráčům např. v posledním zápase jsme hráli proti hráči, který hraje superligu za Buldoky.

Přesné výsledky najdete na:

www.orel.cz/nofl

Zápasy jsou sice odehrány, ale trénujeme do konce školního roku. V červnu máme v plánu pár přáteláků. Příští sezónu opět plánujeme hrát ligu, tak doufám, že počet hrajících hráčů neklesne, ale naopak se zvýší. Tréninky v září budou zatím podle současného rozvrhu. Nebojte se a přijďte mezi nás, každého nového hráče rádi uvítáme.

Na závěr bych chtěl poprosit rodiče, aby podporovali děti ve sportování. Spousta dětí dnes tráví mnoho času u televize, počítače nebo u chytrých telefonů, namísto sportování a běhání po venku. Hřiště jsou dětem přístupná. ♦

CO NÁS SPOJUJE ANEB K ČEMU JSOU DOBRÉ ROZTLEŠKÁVACKY VE VELATICÍCH

T Zita Strejčková

Co se týká umístění v soutěžích v letošním

školním roce, byly jsme medailovým pozicím vzdáleny víc, než bychom si přály. Přeje jen dívek v naší maličké obci není tolik, abychom mohly stále myslet na medailová místa ve velké konkurenci tohoto sportu. Pokud bychom ale soutěžily v počtu mažoretek na jednoho obyvatele obce, určitě bychom obdržely mnohonásobná prvenství!

Přesto má ale tato skupina dívek obrovskou sílu pospolitosti, která má význam pro celou naši vesnici. Podporuje totiž schopnost udržet mezigenerační sounáležitost. Vždyť všechny velatické spolky nás podporují svým zájmem a přátelstvím a my se snažíme jim to oplácet. Na svůj ples nás pozvali hasiči, i mateřská školka a pravidelně se účastníme zábav klubu důchodců. Vystoupení jsou pro dívky nesmírně důležité okamžiky. Ukáží, co se naučily, překonají trému a strach. Pro malé holky je asi nejhorší trémou ta, kterou cítí před rodiči. Potleskem a pochválením po zdařeném provedení sestavy jim nesmírně posílíte sebevědomí. Společný zážitek přináší oboustrannou radost. To je právě to, co nás spojuje. Naším spolkům tedy patří velký dík.

Před vystoupením ale předchází trénink, který není vždy jednoduchý a není to záležitost jednoho odpoledne. V tomto školním roce strávila každá skupina v tělocvičně více jak 40 hodin a nutno podotknout, že polovina dívek chodí

cvičit dvakrát týdně. Trénink není vždy jen zábava. Když trénujeme detaily, při kterých se snažíme dotáhnout pohyb k dokonalosti, je to také opakující se dřina. Jde ale o zdravý pohyb přispívající k prevenci většiny civilizačních chorob. Tréninkem také vychováváme. Je nepříjemné, když cvičenka, která má místo v sestavě, dvakrát nepřijde a potřetí přijde. To potom nikdo neví, kde má svoje secvičené místo v sestavě. Tento zážitek vychovává k sounáležitosti, spoluodpovědnosti a pocitu potřebnosti, ale také ke vzájemné toleranci. Milí rodiče, pokud si myslíte, že máte doma pohybově talentovanou a neposednou dívenku, nebo dívku, která se chce trošku hýbat, neváhejte v září přijít do cvičení s ní. Rodiče totiž mají vstup doporučen! Můžete nás vidět na sportovním odpolední pro děti 9. září 2017. ♦

VÝTVARNÁ ODPOLEDNE PRO DOSPĚLÉ A DĚTI

T Marcela Ulrichová

V každém z nás dřímá fantazie, kreativita a dětská hravost. Pro různá výtvarná dílka je potřeba ještě nadšení a zručnost. Ze zkušenosti vím, že mnoho lidí je překvapeno, jak pěknou a roztomilou věc dokáží vyrobit, když se zkusí něčemu výtvarnému věnovat jen tak. Ve spolupráci s obecním úřadem se snažím zavést v naší obci novou tradici „VÝTVARNÁ ODPOLEDNE“, jejichž cílem je radost z vytvořeného, relaxace a příjemně strávený společný čas. Na těchto odpoledních sešlostech budete mít možnost naučit se, anebo znovuobjevit různé výtvarné techniky.



V letošním roce zatím proběhla dvě výtvarná odpoledne. Jarní s tematikou květin (čtyři různé techniky) a samozřejmě velikonoční, kde bezkonkurenčně vedla výroba králíčků a zajíčků všech barev i velikostí. Plánujeme podzimní a předvánoční odpoledne. Budete si moci vyrobit drobné podzimní dekorace, něco jen tak pro radost anebo udělat radost někomu blízkému a třeba si i zkusit hezky a vtipně zabalit dárek. Ještě musím vysvětlit, proč píši pro dospělé a děti. Jednotlivá odpoledne jsou tříhodinová, abyste si mohli vyzkoušet více technik. A vyrobit některá dílka vyžaduje více zručnosti a hlavně

trpělivosti. Proto jsou vítáni především dospělí, kteří dětem popřípadě pomohou. Už vymyslím vhodná témata a zkusím různé techniky. Budu také ráda za připomínky a nápady od vás. V případě zájmu je možné zorganizovat akci na konkrétní žadané téma. Těším se na setkání a přeji krásné letní dny. ♦

LONT

T Veronika Sedláková

Každou neděli odpoledne se proměňují prostory rodinného centra ve Velaticích na kavárnu s příznačným názvem Lont. Slavnostní otevření proběhlo 23. dubna 2017 a jeho návštěvnost předčila naše očekávání. I když jsme měli přichystáno několik dortů a spoustu dalších dezertů, za dvě hodiny bylo vyprodáno. Na kávovaru jsme připravili několik desítek káv a otevírací doba se nakonec prodloužila až do sedmé hodiny večerní. Na nedostatek zákazníků jsme si zatím nemohli stěžovat ani další neděle. Velké oblíbené se těší především dezerty od místních cukrářek - Báry Daňkové, Hanky Severové a Magdaleny Grolichové.



Kromě toho nabízíme dobrou italskou kávu, limonády, pivo, víno a další. V letních měsících bychom chtěli zpestřit naši nabídku o studené kávové speciality. Kafe Lont je tu nejen pro obyvatele Velatic,

ale pro všechny, kdo naši obcí projíždí nebo ji navštíví, aby si zde mohli zpříjemnit nedělní odpoledne a nemuseli kvůli kvalitní kávě a dobrému dezertu vyjíždět do města. Přijďte nás navštívit! Máme otevřeno každou neděli od 14 do 18 hod.!♦

PŘEDNÁŠKA O KVALITĚ VODY

T Jan Grolich

V prostorách rodinného centra přednášela 28. března RNDr. Jitka Novotná o kvalitě pitné vody ve Velaticích. Je profesí hydrogeolog a přednáší na Přírodovědecké fakultě Masarykovy university. Oslovili jsme ji proto, že jsme s ní spolupracovali v době, kdy ve vodě byl zvýšený obsah dusičnanů, a potřebovali jsme najít nějaké řešení. Proto jsme naprojektovali a provedli zkušební vrt, abychom se pokusili najít další nový zdroj pitné vody.

Doktorka Novotná se s přítomnými bavila o kvalitě a množství pitné vody ve světě a shrnula hlavně výsledky z rozborů vody ve Velaticích. Z rozborů vyplývá, že naše voda je kvalitní. Problémy s dusičnany už dávno ustaly a z tohoto hlediska je voda bezproblémová.



Hlavní část diskuze se věnovala tomu, jak je vhodné vodu ošetřit proti její tvrdosti. Zde paní doktorka doporučila vodu vůbec neupravovat, popřípadě pouze do varných konvic nebo kávovarů používat vodu z filtrační konvice. Jakékoli změkčování vody nepovažuje za vhodné. Zdůraznila, že se jedná o vodu pitnou, kde jsou zohledňovány hlavně parametry pro lidské zdraví. Z tohoto hlediska je velatická voda v pořádku. Tvrdost naší vody se projevuje jen při používání vody jako užitkové – do spotřebičů. Zde doporučovala v co největší míře využívat vodu dešťovou.

Zaznělo také hodně dotazů, zda je lepší pít z kohoutku nebo PET lahví apod. Vzhledem k zajímavosti tohoto tématu budeme věnovat vodě prostor v některém z dalších zpravodajů jako hlavnímu tématu.♦

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

T Petr Maincl



Jednoho krásného dne, v jedné krásné kavárně, u výborných zákusků a dobrého vína, zrodila se skvělá myšlenka. Myšlenka, která všechny zaujala natolik, že se stane

v budoucnu tradicí. Několik nadšenců, které zcela záměrně nebudu jmenovat, se rozhodlo zorganizovat tradiční zábavu, která se koná poslední dubnový večer v každé obci napříč celou Českou republikou. A jelikož to byla akce skutečně velmi podařená, rozhodli se organizátoři, že letošní nultý ročník v příštím roce oficiálně povýší na 1. ročník. Všem, kterým se akce líbila, organizátoři Radek, Tonda, Petr, Tomáš a ještě jeden Radek děkují za účast a již teď se na všechny těší příští rok.♦

DŽOKINO

T Jan Grolich

Jako každý rok máme v plánu v týdnu mezi hody a kácením promítat filmy v rámci letního kina DŽOKINO. Z předešlých ročníků máme vyzporováno, že největší úspěch mají české komedie nebo pohádky. Budeme

se tedy i letos snažit vybrat alespoň dva filmy podobného ražení. Doufáme s námi v dobré počasí, ať se letní kino vydaří. Abychom život na obci trochu probudili i v čase, kdy se nedají moc pořádat venkovní akce, rozhodli jsme požádat o dotaci na občanský projekt, kterým má být podzimní promítání. Díky tomu, že jsme podporu získali, proběhne promítání i v podzimních měsících. Promítat se bude v rodinném centru, respektive v kavárně Lont, protože čas promítání určitě domluvíme tak, aby byla kavárna s občerstvením v provozu. V plánu je promítání třikrát během podzimu. Bude tedy asi těžké vybrat čerstvé filmy z české produkce, tak je možné, že zařadíme buď nějakou starší českou klasiku, nebo zahraniční film. Na webu obce spustíme anketu, abychom věděli, jakým filmům byste dali přednost. Budeme se těšit, že se v DŽOKINĚ uvidíme.♦

Kalendář akcí

17. června
Dětský den s hasiči
24. června
Turnaj v mölkkách
6. července
Turnaj v kykkä a táborač

22. července
Hlídání máje
23. července
Anenské hody
28. – 30. července
Letní kino

5. srpna
Kácení máje
12. srpna
Hasičská soutěž TFA
25. srpna
Turnaj v boccie
26. srpna
Turnaj v nohejbale
2. září
Koncert Mišík & ETC
9. září
Sportovní odpoledne pro děti
28. září
BURTUR v kubbe

Budou i další akce, u kterých ještě není jasný termín a o kterých vás budeme včas informovat.

POZVÁNKA NA TFA VE VELATICÍCH

T Veronika Košinová

V sobotu 19. srpna bude SDH Velatice pořádat na spodním hřišti ve Velaticích soutěž v disciplínách TFA, na kterou vás všechny srdečně zveme. Soutěž bude zahájena v 9 hodin a po jejím skončení bude připraveno posezení na spodním hřišti s občerstvením, opékáním masa na rožni a doprovodným programem v podobě her, který zajistí velatický klub důchodců.

Hasiči by měli především pomáhat lidem a prostřednictvím této akce může dárce pomoci zachránit život těžce nemocnému člověku.

Jedná se o jeden z pěti závodů, které jsou součástí Moravské ligy TFA, v rámci kterých probíhají další doprovodné akce. Jedná se zejména o osvětu a šíření informací o možnostech dárcovství kostní dřeně, která už má po dvou závodech první výsledky v podobě několika závodníků zapsaných do Českého národního registru dárců kostní dřeně. Hasiči by měli především pomáhat lidem

a prostřednictvím této akce může dárce pomoci zachránit život těžce nemocnému člověku.

Druhou související akcí je sbírka hraček, knížek a pyžamek pro dětskou onkologii ve Fakultní nemocnici Brno. Pokud se rozhodnete do sbírky přispět, dary je možné nosit průběžně každou středu mezi 18. a 19. hodinou do hasičské zbrojnice, na obecní úřad v době úředních hodin nebo přinést přímo na místo konání soutěže. Za příspěvky do sbírky předem děkujeme. Přijďte se podívat na soutěžní klání nejtvrdějších hasičů a hasiček a zároveň podpořit nejen závodníky, ale i dobrou věc. Jak takový závod prožívají jeho účastníci si můžete přečíst v následujícím článku.

REPORTÁŽ ZE SOUTĚŽE TFA

T Veronika Košinová

Na soutěžích v disciplínách TFA plní závodníci úkoly, které mají simulovat situace, do kterých se hasiči mohou dostat při reálném zásahu u požáru a podobně. Z Velatic obvykle v počtu tří členů v sobotu nebo v neděli ráno na tyto soutěže vyjíždíme na různá místa po celé republice a pouštíme se do hasičského zápolení nejen s náročnými překážkami a vynikajícími soupeři, ale i sami se sebou. Ráda bych vám představila jedny takové závody ze svého pohledu. Poté, co přijedeme na místo konání, zaregistruji se, seznámím se s tratí a čekám, až na mě přijde řada. Není to ale žádná nuda, protože můžu sledovat ostatní závodníky a závodnice, jak se jim na trati vede, odkoukat od nich postupy pro rychlejší a snazší plnění disciplín a fandit.



Neskutečně se mi na soutěžích v „TFAčku“ líbí právě ta atmosféra a komunita lidí kolem, nejen závodníků, ale i těch, kteří závody organizují, často vzešlých z řad závodníků a nadšenců do tohoto sportu. Všichni se vzájemně podporují, fandí si a snaží se „hecovat“ ty, kteří zakoušejí během svého pokusu na trati těžké chvíle. Když se začne blížit můj start, začínám s přípravou. Rozběhat se, zahřát a pořádně protáhnout svaly, to je základ, abych druhý den vůbec mohla vstát z postele. Poté následuje oblékání do kompletního zásahového oděvu. Kabát, kalhoty, přilba, rukavice, boty... rázem jsem o deset kilo těžší, a ještě na mě na startu čeká dýchací přístroj, který sice nemusím aktivně používat a slouží jen jako zátěž, nicméně už před samotným startem člověku poněkud ztěžkne krok. „Ke startu připravit... pozor... teď!“ Vybíhám k plnění první disciplíny. Na trati je se mnou Martin Sedlák, který mě může navigovat, když je potřeba. Popadnu dvě

proudnic, na každou jsou napojené dvě hadice a mým úkolem je roztáhnout je, jako bych připravovala hadice na hašení požáru. „Opři se do toho a hlavně dýchej“, nabádá mě Martin. Utíkám s nimi čtyřicet metrů a pokládám na určené místo. Přibíhám k hammerboxu, kde musím udeřit dvacetkrát dole a dvacetkrát nahoře do kovové konstrukce osmikilovou palicí. Počet úderů a hmotnost palice se s každými závody mírně liší, schopnost unavit ruce však mají společnou. Ani při další disciplíně si ruce neodpočinou. Popadnu dva kanystry, každý s deseti litry vody, oběhnu kužel a vrátím je zpátky. A u toho nezapomínat dýchat. Opodál na zemi leží figurína představující bezvládného člověka, kterého je potřeba humánním způsobem dostat do bezpečí. Tuto osmdesátakilovou bezvládnou „osobu“ popadnu kolem hrudníku, zvednu, co to jen jde, a couvám. Martin si neodpustí pokyn „hodně zvedej nohy a dělej dlouhý kroky“, ale já myslím

jen na to, jak se špatně drží a klouže mi pod rukama. „Dva metry, pojd', už tam budeš...“. Odkládám Vildu nebo jak mu říkají a snažím se popadnout dech, protože jsem samozřejmě přestala dýchat, když jsem toho chudáka v bezvědomí přetahovala přes čáru.

Pneumatika od nákladního auta představuje jakýkoliv kus nábytku nebo jinou překážku, kterou je při zásahu třeba odvalit z cesty. Pětkrát ji překlopím, a ještě stále popobíhám, až se sama divím, že mi nohy zatím nestávkují. Na řadě je smotání hadice ležící na zemi a k tomu do kopce. Když se k ní sehnu, dýchací přístroj mi odspodu narazí do přílby, která mi zakryje výhled a vidím jen svoje ruce, nohy a kousek hadice před sebou. „Motej a dýchej u toho. Dva metry... metr. Už to máš, pojd'.“ Hodně ztěžka se vyškrábu do kopečka ke kuželu, který musím oběhnout a seběhnout i s hadicí ten kopeček zase úplně dolů. „Rozběhni to! Jako bys běžela na autobus!“ To mám dostatečně natrénováno, což moc dobře vědí všichni obyvatelé Zásadí. Zasměju se a pomůže mi to najít v sobě ještě energii. Seběhnu kopec, znovu pětkrát převrátím pneumatiku a čeká na mě bariéra. Tady mi udělali organizátoři radost, když dali ženám k překonání do cesty místo pomyslné dvoumetrové zdi jen osmdesáticentimetrový plůtek. Ženy mají některé disciplíny odlehčené, například kratší vzdálenosti pro přesun figuríny, menším počtem úderů na hammerboxu, možností použít žebřík u bariéry nebo menší hmotností zátěže, i tak je to ale pořádná dřina. Diváci mě povzbuzují a já sbírám poslední zbytky sil k výstupu schodů, tentokrát jen do prvního patra, ale bývají i tři. Schody беру po dvou, ať to mám rychle za sebou, dýchání se změnilo

v hlasité funění. Přes zábradlí na laně visí kanystr, který je třeba vytáhnout nahoru a postavit na podlahu balkónu. Opět schody dolů a už mě čeká jen doběh do cíle.

Z posledních sil se rozběhnu k červenému tlačítku na konci dráhy. Mačkám tlačítko a tím zastavuji časomíru. Padám na kolena na žíněnku připravenou v cíli. Zdravotnice a Martin se snaží mě co nejdříve zbavit zátěže, odstrojí mě z dýchacího přístroje, helmy a kabátu a dostanu do ruky kelímek s vodou. Žízeň je veliká, ještě pár minut nemůžu pořádně popadnout dech, klepou se mi kolena a buší mi v hlavě, ale ten pocit, že jsem to dokázala a překonala všechny ty těžkosti i sama sebe, ten za to rozhodně stojí. Ve výsledku ani nezáleží na tom, na jakém místě jsem skončila (bylo to páté místo, pěkný čas a jsem s ním spokojená), důležité je pro mě vědomí, že jsem ze sebe dostala to nejlepší a zjistila, co všechno bych mohla dokázat a jakou sílu bych byla schopná vyvinout, kdybych se dostala do nějaké nepříjemné situace.

Prosba o hasičské fotky

SDH Velatice prosí občany, kteří mají doma jakékoliv historické fotografie nebo artefakty týkající se hasičů ve Velaticích, zda by nám je zapůjčili na oslavy výročí založení SDH Velatice, které se budou konat v příštím roce.

Kontakt:
Martin Sedlák
kontakt@sdhvelatice.cz
739 075 662.



VE ŠKOLCE JE ŽIVO

T Lenka Marková

Po dlouhé zimě byly prvním společným setkáním rodičů, dětí a učitelů velikonoční dílničky. Jsou jednou z akcí, kterou se snažíme realizovat a prohlubovat náš vzdělávací program (U nás v hnízdě) kladoucí také důraz na vzájemnou spolupráci dětí, rodičů a mateřské školy. Atmosféra během tvoření byla veselá, otevřená a plná chuti k dílu – ta se ve finále projevila v originalitě a kráse výrobků, které si děti odnesly domů. Jedinou vadu na kráse měli velikonoční zajíčci, ve kterých, jak se časem ukázalo, žili broučci. Pro ty z vás, kteří máte výrobek v interiéru domu, přeneste výrobek dětí raději na zahradu. Příroda je zkrátka mocná. I přesto doufáme, že velikonoční akcí se nám podařilo přivolat kouzlo svátků a všichni odcházeli s dobrou náladou. Poděkování patří stolařství pana Krčka za pravidelnou pomoc a ochotu při zpracování dřeva podle zadání, fantazii se meze nekladou.

Moderní doba s sebou kromě jiného přináší i nové materiály, se kterými si ale naše stará dobrá „Matka příroda“ neví tak nějak úplně

radý. Je tedy na nás, lidech, abychom jí podali pomocnou ruku. A tak jsme se v letošním školním roce přihlásili do soutěže a sbíráme papír „s panem Popelou“. Je to ekologická soutěž školy, která by měla provázet současnou mládež jak ve škole, tak i mimo ni a dát jí možnost zamyslet se nad stávajícím neutěšeným stavem životního prostředí. Celkem jsme za školku nasbírali 2,34 tun papíru v hodnotě 3276,- Kč. Za děti i přírodu děkujeme všem, kteří každou troškou přispěli do pomyslného mlýna.

Od září 2017 bude naše školka součástí projektu pro předškolní děti „Svět nekončí za vratky, cvičíme se zvířátky“, který pro nás připravila Česká obec sokolská a je realizována pod záštitou MŠMT. Projekt si klade za cíl vzbudit v dětech zájem o aktivní sportování, vede je k týmové spolupráci, rozvoji pohybové gramotnosti. Projekt je podpořen motivačními materiály pro děti. Necháme se překvapit, co za úkoly nás čeká. Jako příroda, která mění listy, tak i školka se loučí s dětmi odcházejícími do školy. V letošním školním roce jde do školy 14 předškoláků. Jsou to Jan Skála, Mikuláš Irajn, Eliška Sedláková, Karolína Poláčková,

Kristýna Kociánová, Jan Ulman, Markéta Švantnerová, Ester Severová, Laura Hanáková, Veronika Grolichová, Ivan Honzák, Max Pelikán, Tomáš Brzobohatý a Kristýna Košíčková. Celý kolektiv školky jim přeje spoustu úsměvů, málo mráčeků. S dychtivostí budeme očekávat naplnění slibu, který jsme si s dětmi na půdě školky dali. Až prvňák zvládne číst, přijde za svými menšími kamarády do školky povyprávět o čem kniha, kterou dostali na památku, byla. Krásné a teplé nadcházející léto všem přeje školka. ♦

DEN BEZ ÚRAZU

T Ondřej Neveselý, 5.B

V úterý 30. května probíhal ve škole Den bez úrazu. V budově a na hřišti bylo 6 stanovišť. Podle mě třetí nejlepší byla DOPRAVA. Na tomto stanovišti jsme se chovali jako řidiči. Jeli jsme po vyznačené trase jako auta a nesměli jsme se dopustit dopravního přestupku. Druhé moc oblíbené stanoviště byli HASIČI. Děti si u nich mohly vyzkoušet oblečení a výstroj a prohlédnout auto. Pro hodně z nás bylo nejlepší STANOVIŠTĚ S VODÍCÍM PSEM, který se jmenuje Čopr a pomáhá jedné nevidomé paní. Pomáhá jí při chůzi, aby se vyhnula překážkám. Paní také měla měřítko na bankovky, kterým poznala, jakou mají hodnotu. Ukázala nám měřič množství vody v hrnku, přístroj na rozpoznávání barev a další zajímavé věci. Další stanoviště byly jedlé – nejedlé, kde se určovalo, co se dá jíst a co ne, úrazy, kde se obvazovaly končetiny a kolo, kde se určovala povinná výbava a čeho se vyvarovat při jízdě na kole. Den byl veselý a dověděli jsme se spoustu novinek. ♦

POSLEDNÍ MĚSÍC NA ZÁKLADCE

T Anna Neuerová 9.A

Začíná červen, a to znamená, že mě čeká poslední měsíc na základní škole v Mokrém. Pořád nemůžu uvěřit tomu, jak rychle těch 9 let uteklo. Zdá se mi, jako by to bylo včera, kdy jsem šla do 1. třídy, pořád mám v hlavě ty pocity, které se mi honily v hlavě, když jsem do této školy poprvé vkročila. Všechno bylo nové a já jsem měla jednak strach z nového začátku, ale zároveň jsem se těšila na nové výzvy a zážitky, které mě čekají. V této škole se mi vždy líbilo, především přátelský kolektiv a milý přístup učitelů k žákům. Nikdy nezapomenu na všechny zážitky, které jsem zde zažila, protože je jich opravdu spousta. Například z výletů nebo exkurzí, ale především ze škol v přírodě, kde jsme si to všichni vždy užili a ještě víc zlepšili vztahy v naší třídě. Doufám, že tento poslední měsíc ve škole bude stejně skvělý jako ty předchozí. Věřím, že tomu tak opravdu bude, jelikož jedeme na třídní výlet do Jeseníků, kam se všichni moc těšíme. ♦

JARNÍ ZPRÁVY Z KLUBU DŮCHODCŮ NA POKRAČOVÁNÍ

T Jaromír Poláček

S končím zimním obdobím, přesto ještě v zimních bundách, uskutečnila část našich členů výjezd osobními auty 11. března na mimořádnou Výstavu orchidejí a tropických motýlů do brněnské botanické zahrady a arboreta. Zvláště pro zahrádkáře a milovníky překrásných vystavovaných květin, ke kterým se určitě naši členové hlásí, to bylo skutečným zážitkem a milým pohlazením na duši. V předvečer prvního jarního dne, 20. března, proběhla společně s oslavou svátku Josefa a dodatečně s oslavou MDŽ, kterou předdeslala, každoroční Výroční členská schůze Klubu důchodců Velatic. Této slavnostní schůze se kromě zástupce Sokola zúčastnil i pozvaný starosta obce Mgr. Jan Grolich, který ve svém příspěvku ocenil práci našeho Klubu prospěšnou pro obohacení kultury v naší obci. Jinak se schůze zaměřila právě na výčet konkrétních akcí pořádaných jak v oblasti kultury, tak zejména v oblasti sportovních her, které jsou každotýdenní aktivitou Klubu. S většinově kladným hodnocením činnosti Klubu lze jen souhlasit, ale přesto, aby nezůstalo jen u chvály, zazněla i veřejně slušně kritická slova k naší činnosti a do našich řad. Poté následovalo radostnější a veselejší pokračování s předáním

darů a blahopřáním Josefům a Jožince, každé dámě pak symbol květiny – růže, a následné malé občerstvení. Vrcholem večera bylo vystoupení hudební taneční skupiny z Tvarožné „TETINY“. S konečným blížícím se jarem byla uskutečněna ve čtvrtek 30. března společná romantická vycházka Klubu zorganizovaná Maruškou Grolichovou, rozšířená o další nové přátele z Holubic. Vyšli jsme si malebnou lesní krajinou Dražanské vrchoviny na bledule, které byly jako bílý koberec rozprostřeny kolem Rakoveckého potoka. Tento přírodou vytvořený chráněný jev jsme zastihli v plném rozkvětu a kráse. Poté jsme se vydali na delší turistické putování několik kilometrů, které všichni účastníci i senioři lehce zvládli, k vyhlídkové 26 metrů vysoké rozhledně u Drnovic – Chocholík. Většina z nás ještě absolvovala i náročný výstup po 144 schodech s jedinečným výhledem do dalekého okolí. Bylo možno spatřit třeba televizní vysílač Kojál nebo Hostýnské vrchy. Za velmi dobrých podmínek, které bohužel nebyly, lze vidět prý i baziliku na Svatém Hostýně. Tentokrát, už přece jen unaveni z delší zpáteční cesty k parkovišti aut, jsme nepohrdli posezením na kávě v krásném prostředí restaurace Nemojanského mlýnu. S každotýdenními hrami, tentokrát s ruskými kuželkami 4. dubna, přišla na řadu další v řadě připomenutých oslav narozenin členů, Marušky Grolichové, Aničky Poláčkové a Lubora Višinky. A hned následujícího týdne, 11. dubna, proběhla další oslava Jiřího Zahradníka a Vlasty Poláčkové. Hodně zdraví, spokojenost a krásné chvíle a veselé zážitky v Klubu vám, milí oslavenci, přejí všichni kamarádi.



Sobota před Květnou nedělí se stala již tradicí, při které se naši členové a příznivci věnují zdobení původního vánočního stromu na návsi kraslicemi a vajíčky, k nadcházejícím nejdůležitějším křesťanským svátkům – Velikonocům. Jedle na návsi tak zkrásněla a ožila pestrými barvami a symboly jara. Bez ruských kuželek se neobešla ani jubilejní oslava sedmdesátých narozenin člena KD Velatice, Ládi Langeru ze Šumic. S blahopřáním a dary od KD, s pohoštěním od oslavence a závěrečnými tradičními zpěvy

byl zakončen hezký a veselý 18. duben 2017. U příležitosti osvobození naší obce uspořádal Klub důchodců Turnaj v ruských kužlečkách. Vzhledem k nepříznivému počasí byl turnaj z původních venkovních prostor přesunut do sálu kulturního domu. V úterý 25. dubna pak na seniorské hry nastoupila mimořádná sestava velatických čarodějnic v kostýmech k nerozeznání, a ty plně ovládly celé sportovní pole kuželek, při čemž padala jedna kuželka za druhou. Protagonistkou večera čarodějnic se stala a určitě si i užila při svých narozeninách Boženka Langrová.

28. dubna uskutečnil KD jarní taneční zábavu v kulturním domě s tradiční kapelou MELODIE za poměrně slušné účasti a s bohatou tombolou. Do tomboly přispěli všichni členové jednotlivými dary a řada našich podporovatelů a známých, včetně OÚ Velatice a Cementárny Mokrá. Za všechny příspěvky do tomboly vřelě díky, milí přátelé. Vrcholem večera bylo následné působivé vystoupení velatických mažoretek – školaček pod vedením paní Zity Strejčkové, které sklídilo velký ohlas publika, a stejně tak i jim patří vřelý dík. Prvomájový turnaj ve woodbale mohl být vzhledem k přijatelnému počasí konečně

uspořádán na kobercovém hřišti Sokola. Výrazný úspěch zaznamenala Jarka Schlezingerová a z mužů pak Láďa Flek. Na pozvání naší organizace od Ochránců přírody z Pozořic na Otvírání studánek u chaty Jelenice, se této akce zúčastnilo několik našich členů a podporovatelů, včetně dětí, které využily pohodlnou cestu lesem k Jelenici a zpět k jízdě na kolečkových bruslích. Vydařený slunečný jarní den státního svátku, Dne vítězství, ochutnání křišťálově studené pramenité vody, a tím otevření „Alešové-pařezové a Habrové studánky“, otevřelo cestu ke skutečnému jaru. ♦



BRIGÁDNÍCI NA FARU

T Jan Grolich



Před časem otec Jiří vyzval všechny muže z farnosti, aby se přihlásili do pracovních skupin na faře.

Jedná se v podstatě o sezónní práci zejména v období, kdy je potřeba sekat trávu. Zahrada fary je opravdu velká a je potřeba ji sekat pravidelně, aby vypadala k světu.

Navíc by se některé drobnější opravy a zednické práce mohly vyřešit také tímto způsobem. Ve farnosti je mnoho schopných mužů, kteří by drobné opravy na faře a farní zahradě bez problémů zvládli. Farnost už má zkušenost s tím, že sníž v zimě odklízí u kostela také skupinky mužů, kteří mají na starosti vždy týdenní službu. Sešlo se jich dost, takže služba vyjde na každou skupinku asi 4x za celou

zimu.

Ženy podobným systémem uklízení každý týden celý rok v kostele. Sešlo se jich dokonce přes 50, takže služby na ně vyjdou jen jednou za čas. Vše se bez problémů zvládá a kostel je vždy pěkně uklizený. Na brigádu na faře se ale přihlásila jen hrstka mužů. Museli by prakticky na faru chodit každé 3 týdny, a to je poměrně hodně náročné.

Chtěli bychom tedy touto cestou požádat další muže, kteří se o této výzvě ještě nedozvěděli, aby ji zvážili a případně se přihlásili. Přihlásit se můžete přímo u otce Jiřího nebo ve Velaticích u pana Zdeňka Severy.

Za jakoukoli vaši pomoc děkujeme.

1961

SLAVNOST OTEVŘENÍ MATEŘSKÉ ŠKOLKY



T Antonín Neveselý, kronikář
originální text z kroniky

BDne 17. září 1961 v neděli odbýváno slavnostní otevření mateřské školky, při čemž zároveň vzpomenu 60roků od zbudování školy obecné v naší obci. Při této příležitosti uspořádána ve škole výstava památek, hlavně fotografií, které mají vztah ke škole a k naší obci. V dopoledních hodinách uvítali na návsi bývalého ředitele naší obecné školy Jaroslava Blažka z Veverských Kninic. Žádný jiný se slavnosti z bývalých učitelů nezúčastnil. Učitelka Nováková se omluvila a bývalý řídící 80 letý Josef

Čvrtníček s manželkou se pro nemoc omluvili. Pro pozvané hosty uspořádán a bedlivě připraven slavnostní oběd, při kterém velmi pečlivě pracovaly kuchařky – maminky školních dětí. Při obědě se čepovalo plzeňské pivo. Po poledni o 2 h vyšel z kopce Betléma průvod s hudbou, s malebnými kroji národními žactva i dospělých děvčat, který prošel celou osadou, k nově zbudované školce, která se skvěla ve slavnostním hávu jako panenka, ozařovaná žářem posledních letních dnů.

Slavnost zahájil předseda národní fronty Jan Drlík č. 116 krátkým projevem a předal slovo zástupci krajského národního výboru Miroslavu Vránkovi z Podolí. Po něm promluvil okresní školský inspektor Bohuslav Vránek z Horákova, za obec Velatice promluvil předseda místního národního výboru Cyril Remeš č. 80 a projevy zakončil inspektor mateřských škol Hanuš, který přestříhl pásku u vchodu do mateřské školky a všichni zástupcové kraje, okresu a naší obce učinili prohlídku školky, po nich následovala všeobecná prohlídka všech přítomných. Po skončené prohlídce zahájila omladina mateřské školky, chlapci a děvčátka za vedení své učitelky Anny Stratilové z Brna svůj pestrý program, sestávající z národních tanců a zpěvů. Dospělá mládež hoši a dívky



v místních národních krojích zatančili moravskou a českou besedu. Krásná mateřská školka v naší obci vypíná se na kopečku po boku své staré družky, obecné školy, postavené před 60roky, nyní slouží jako základní devítiletá škola. Jen málo obcí se může honositi tak krásnou mateřskou školkou jako je naše, na níž se podílelo několik občanů dobré vůle, kteří odpracovali na výstavbě školky bezplatně mnoho hodin. Ti nejobětavější byli vyhodnoceni a při slavnosti otevření školky odměněni knihou. Jsou to: Jarošek Vincenc, Juračka František, Neveselý Alois, Rozkopal Klement, Vašíček Bohdan, Štěpánek František, Zajíček Leopold,

Kousalík František a Bělka František, který je v nemocnici, velmi těžce nemocen. S příchodem večera, po tak krásném slunném dni, po zakončení slavnosti, odchází účastníci, aby se účastnili taneční veselice v kulturním domě. ♦



Společenská kronika

T Anna Severová

Uzavření manželství:

Lucie Galová
a Stanislav Šmerda

*Do společného života
přejeme hodně lásky,
tolerance a vzájemného
pozorování.*

Narozené děti:

Prychod'ko Alexandr
Klacunov Artur
Šenkyřík Jonáš

*Přejeme mnoho zdraví
a štěstí do nového života.*

Blahopřání jubilantům

V měsících duben až
červen oslaví významné
životní jubileum tito naši

spoluobčané:
95 let:
Babušíková Josefa

85 let:
Drápal Vojtěch
Beránková Stanislava

70 let:
Šmerdová Květoslava

80 let:
Šmerdová Olga
Vaníček Jiří

70 let:
Poláčková Anna

60 let:
Paulíková Libuše
Grolich Jan

*Všem oslavencům přejeme
hodně zdraví, štěstí
a spokojenosti do dalších let.*

Navždy nás opustili:

Drlík Jan - březen
ve věku 91 let
Dolanská Marie - duben
ve věku 91 let
Poláček Radoslav
květen
ve věku 57 let

Odpočívajte v pokoji!

V každém vydání zpravodaje dostane jeden z velatických občanů od jiného pět otázek, na které zodpoví a předá pomyslnou štafetu s pěti zajímavými otázkami dalšímu „závodníkovi“. Nyní získala štafetový kolík paní Milena Brzobohatá, obecní kronikářka, pro kterou si připravil otázky Martin Sedlák.

**MARTIN
SEDLÁK**



**MILENA
BRZOBOHATÁ**

Jak jste se dostala k práci kronikářky?

Před svatbou jsem psala několik let kroniku ve své rodné obci. Po přestěhování do Velatic jsem se zajímala o obecní kroniku a o to, kdo ji píše. Zjistila jsem, že ji v té době nikdo nepsal. Po domluvě s tehdejší starostou jsem kroniku začala zpětně dopisovat.

Co vás na této práci baví a co všechno obnáší?

Psaní kroniky obnáší získávání informací o tom, co se v obci a v různých organizacích děje, jejich uspořádání do jednotlivých kapitol a sestylizování. A to je to, co mě baví.

Kolik času vám psaní, případně studování, kroniky ročně zabere?

Psaní kroniky, i když se to možná nezdá, je poměrně dost časově náročné.

Na webu Velatic je zveřejněna kronika Velatic od roku 1901. Existují i starší kroniky nebo jiné historické záznamy a je možné je někde shlédnout?

Kroniky jednotlivých obcí našeho regionu jsou uloženy v archivu v Rajhradě. Na základě žádosti si může obec tyto kroniky zapůjčit. Jaké historické záznamy či kroniky jsou tam uloženy z Velatic momentálně nevím, musela bych si to zjistit.

Vybavujete si nějakou neobvyklou zajímavost, se kterou jste se při čtení nebo psaní kroniky setkala?

Zaujala mě například historie sochy sv. Aloise u kapličky.

Štafetu dále předává Radimu Eliášovi.



VETERINÁRNÍ ORDINACE MOKRÁ-HORÁKOV

MVDr. Tereza Bednářová

Z důvodu zvýšeného zájmu o služby dochází od 1. března 2017 k rozšíření a úpravě ordinčních hodin:

Pondělí 9-11 a 15-18
Úterý 9-11
Středa 9-11 a 15-18
Čtvrtek 9-11
Pátek 9-11 a 15-17

Mobil: 702 816 717

Mokrá 348 (VEDLE POŠTY)
664 04 Mokrá-Horákov
www.veterinka.net



VAŠE REALITNÍ MAKLÉŘKA

 **725 508 072**

jana.brazdova@century21.cz

JANA BRÁZDOVÁ

TJ Sokol Velatice

pořádá v sobotu 26.8.2017



NOHEJBALOVÝ TURNAJ TROJIC

Složení týmů se losuje z příchozích hráčů !!!

Registrace hráčů 12.30-12.45, losování 12.45-13.00 hodin.

Zahájení turnaje ve 13.15 hodin.

Startovné na hráče 100 Kč; občerstvení zajištěno (není v ceně startovného).

Srdečně zveme všechny hráče i diváky



SDH VELATICE

VE SPOLUPRÁCI S HS ŠLAPANICE

POŘÁDÁ



DĚTSKÝ DEN S HASIČI

V SOBOTU 17. ČERVNA OD 13 HODIN NA SPODNÍM HŘIŠTI

NA DĚTI BUDE ČEKAT SKÁKACÍ HRAD, VODNÍ SKLUZAVKA, PĚNOVÁ KOUPEL, STŘELBA ZE VZDUCHOVKY, HAŠENÍ HOŘÍČHO DOMEČKU, EXOTICKÝ ZOOKOUTEK, MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ A SPOUSTA NOVÝCH HER A SOUTĚŽÍ

BĚHEM ODPOLEDNE PROBĚHNE UKÁZKOVÝ ZÁSAH MALÝCH HASIČŮ

PRO DĚTI BUDE PŘIPRAVENO OBČERSTVENÍ A ŠPEKÁČKY NA OPEČENÍ ZDARMA

PRO RODIČE DOBROTY Z UDIRNY A VÝČEPNÍ STÁNEK S POSEZENÍM

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY DĚTI, RODIČE I PŘÍBUZNÉ, MÍSTNÍ I PŘESPOLNÍ



TJ SOKOL VELATICE, spolek

pořádá pro děti

DĚTSKÉ ODPOLEDNE

Zahajme školní rok **SPORTEM.**

Zveme všechny ! Sportovce i nespportovce, bratrance i sestřenice. Důležitá je dobrá nálada a chuť si s námi zasoutěžit.

Sejdeme se v sobotu 9.září 2017

v 15:00

na hřištích ve Velaticích.

Čeká vás spousta soutěží, her a zábavy, ukázky roztleskávaček, florbalu.

večer táborák

Těšíme se na vás



Srdečně zvou pořadatelé

Akce se koná za každého počasí



VLADIMÍR
ETC MIŠÍK
SOBOTA
2. ZÁŘÍ
NÁDVORÍ KD
VELATICE



KAFE
Lont

nedělní kavárna

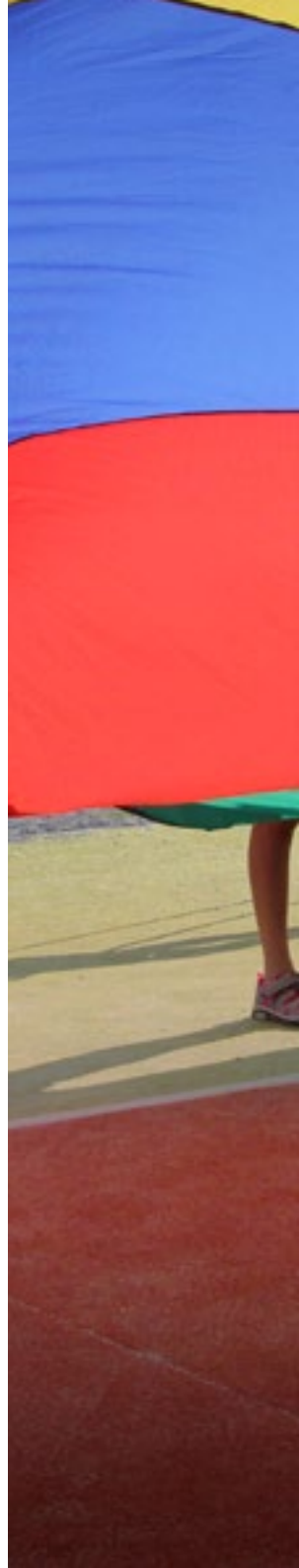
Velatice

prostory nového obecního úřadu

každou neděli

od 14⁰⁰-18⁰⁰





Velatický zpravodaj

2/2017

www.velatice.cz